

Elia — Nomer Opat

Perbudakan

Jeff Pippenger

2023-10-01

Kasaksian Élia dimimitian nalika anjeunna netepkeun yén moal aya hujan, iwal ku pangandika anjeunna salila tilu satengah taun.

Jeung Élia urang Tisbi, anu asalna ti pangeusi Giléad, ngadawuh ka Ahab, Demi PANGERAN, Allah Israél, anu jumeneng hirup, anu ku sim kuring dilayanan di payuneun-Na, moal aya ibun atawa hujan dina taun-taun ieu, iwal nurutkeun kana kecap sim kuring. 1 Raja-raja 17:1.

Eta tilu satengah taun teh ngalambangkeun sajarah Tiatira ti taun 538 nepi ka 1798. Dina taun 1798, dina ahir mangsa halodo, Élia nyaur Ahab ka Karmel. Pekabaran malaikat kahiji ngumumkeun waktu pangadilan Allah dina 22 Oktober 1844. Pekabaran malaikat kahiji teh mangrupa parentah ka Ahab pikeun ngumpulkeun sakumna Israél ka Karmel.

Sarta kajadian, barang Ahab ningali ka Elia, Ahab ngandika ka anjeunna, “Naha anjeun ieu nu ngararuksak Israil?” Tapi anjeunna ngawaler, “Kami lain nu ngararuksak Israil; tapi maneh, jeung kulawarga ramamu, ku sabab maraneh geus ninggalkeun parentah-parentah PANGERAN, sarta maneh geus nuturkeun para Baal. Ku sabab kitu, ayeuna kirimkeun utusan, sarta kumpulkeun ka kami sakumna Israil ka Gunung Karmel, kitu deui nabi-nabi Baal anu opat ratus lima puluh, jeung nabi-nabi groves anu opat ratus, anu dahar di méja Izebel.” Ku kituna Ahab ngirim ka sakumna urang Israil, sarta ngumpulkeun para nabi ka Gunung Karmel. Tuluy Elia sumping ka sakumna rahayat, sarta ngandika, “Nepi ka iraha maraneh baris limbung antara dua pamadegan? Lamun PANGERAN teh Allah, turutkeun Mantenna; ari lamun Baal, turutkeun manehna.” Tapi rahayat teu ngawaler ka anjeunna satékah polah ogé. 1 Raja-raja 18:17–21.

Sakumna Israél dikumpulkeun ka Karmel dina jaman Élia, anu saterusna ngawakilan sajarah William Miller nalika tilu garéja dina Wahyu pasal tilu dihimpun babarengan. Garéja anu mimitina ngungsi ka padang gurun dina taun 538 pikeun luput tina panganiayaan Isebel, sakumaha diwakilan ku garéja Tiatira, kaluar ti padang gurun minangka generasi anu kudu dipapaykeun kana amanat Élia, anu diwakilan ku William Miller. Satuluyna éta sato galak tina bumi muka sungutna sarta nelen caah panganiayaan anu geus dikirimkeun ngalawanna salila sarébu dua ratus genep puluh taun.

Jeung bumi nulungan ka éta awéwé, sarta bumi muka sungutna, jeung ngelek éta caah anu dipuntahkeun ku naga tina sungutna. Wahyu 12:16.

Dina nubuatan, “nyarita hiji bangsa” téh mangrupa lampah ti panguasa législatif jeung yudisialna, sarta dina taun 1789, Amérika Sarikat netepkeun dokumén ilahi nyaéta Konstitusi Amérika Sarikat, ku kituna ngajaga hak-hak jeung kabébasan anu diperlukeun pikeun nyadiakeun panangtayungan tina panganiayaan boh ti raja-raja Éropa boh ti garéja Katolik anu murtad.

“Ucapan hiji bangsa téh mangrupa tindakan ti kawenangan législatif jeung yudisialna.” The Great Controversy, 443.

Dina taun 1789, pas saméméh mimiti peran profétis Amérika Sarikat minangka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab dimimitian, éta nyarita siga Anak Domba, tapi dina hukum Minggu éta bakal nyarita siga naga.

Tuluy kuring nenjo deui hiji sato galak séjén naék ti bumi; sarta manéhna miboga dua tanduk kawas anak domba, tapi nyarita kawas naga. Wahyu 13:11.

Mimiti jeung tungtungna sato bumi ditandaan ku omonganana. Dina taun 1798, Ahab ngondang sakumna Israil ka Gunung Karmel, tempat Élia badé netepkeun hiji ujian pikeun ngabuktikeun ka jalma-jalma anu nyaksian naha Allahna urang Ibrani atawa allahna Isebel anu jadi Allah sajati. Isebel miboga opat ratus lima puluh nabi Baal jeung opat ratus nabi leuweung. Allah palsu Baal téh hiji déwa jalu, ari allah palsu Asytarot téh hiji déwa bikang.

Dua golongan nabi palsu éta ngagambarkeun gabungan garéja jeung nagara, sabab dina nubuat, lamun saurang lalaki jeung saurang awéwé digambarkeun babarengan, awéwé ngagambarkeun hiji garéja sarta lalaki ngagambarkeun nagara. Éliah kalah jumlah dalapan ratus lima puluh lawan hiji nalika anjeunna nyanghareupan gabungan garéja jeung nagara anu najis, sakumaha digambarkeun ku déwa-déwa palsu awéwé jeung lalaki, sarta ogé ku perkawinan Ahab jeung Isebel. Gambaran Ahab jeung Isebel ngeunaan garéja jeung nagara ngagambarkeun karuksakan tanduk Republikanisme, sedengkeun Baal jeung Asytarot ngagambarkeun karuksakan tanduk Protestan.

Masalahna nyaéta protés Élia ngalawan agama anu geus ruksak anu dilambangkeun ku Tiatira dina Wahyu pasal dua. Élia ngawakilan saurang Protestan, sabab hiji-hijina harti tina Protestan téh nyaéta jalma anu ngalakukeun protés ngalawan Roma. Protés Élia ngagambarkeun protés ngalawan ngahijina garéja jeung nagara anu kajadian ku aliansi anu teu suci antara nagara anu geus ruksak jeung garéja anu geus ruksak.

Sanajan kitu, Kami boga sawatara hal ngalawan ka maneh, sabab maneh ngantep éta awéwé Isebel, anu nyebut dirina saurang nabi awéwé, ngajar jeung nyasabkeun hamba-hamba Kami supaya maranéhna ngalakukeun cabul jeung ngadahar kadaharan anu dipasrahkeun ka brahala. Jeung Kami geus méré kasempetan ka dirina pikeun tobat tina cabulna; tapi manéhna henteu tobat. Tingali, Kami baris ngagolérkeun manéhna kana ranjang, jeung jalma-jalma anu ngalakukeun jinah jeung manéhna kana kasangsaraan anu gedé, iwal lamun maranéhna tobat tina kalakuan maranéhna. Wahyu 2:20–22.

Dahar ngagambarkeun amanat anu ku anjeun ditarima, sarta hiji amanat anu dipasrahkeun minangka kurban ka brahala ngagambarkeun doktrin-doktrin Katolik, nya éta lambang pisan tina ibadah brahala anu pikakeueung. Umat Allah dina Jaman Poék parantos narima loba doktrin kaping tina Katolik, utamana ibadah ka panonpoé.

Palacuran téh nya éta hubungan anu teu sah, sarta sacara profétis ngawakilan inti pisan tina naon anu dilarang ku Konstitusi; nyaéta ngahijina gareja jeung nagara. Ahab aya dina hubungan anu teu sah jeung Isebel, sabab minangka raja Israél anjeunna teu meunang nikah jeung putri kaping. Yesus

ngaidentipikasikeun Yohanes Pembaptis minangka Élia, sarta Yohanes ogé nyanghareupan hubungan anu sarua teu suci éta nalika anjeunna ngécé Herodes lantaran nikah jeung Herodias, pamajikan lanceukna.

Sabab Herodes geus nyekel Yohanes, tuluy ngabeungkeut anjeunna, sarta ngasupkeun anjeunna ka panjara ku sabab Herodias, pamajikan Pilipus lanceukna. Sabab Yohanes geus ngadawuh ka anjeunna, “Teu halal pikeun maneh boga dirina.” Mateus 14:3, 4.

Pasalia Élia jeung Ahab sarta Isebel ngabayangheulakeun pasalia Yohanes jeung Hérodes sarta Hérodis, sabab duanana hubungan éta ngagambarkeun hiji hubungan anu teu sah antara garéja jeung nagara. Babarengan, maranéhna ngagambarkeun amanat Élia ti saratus opat puluh opat rébu anu nyanghareupan kapapaan (Isebel & Hérodis), sapuluh raja anu ngagambarkeun Perserikatan Bangsa-Bangsa (Ahab & Hérodes), sarta Amérika Sarikat anu ngagambarkeun nabi palsu (para nabi palsu di Karmel jeung Salomé, putri Hérodis).

Latar kenabian di Karmel ngawengku pembélaan ku Élia kana Konstitusi Amérika Sarikat, anu ngukuhkeun prinsip pamisahan antara garéja jeung nagara.

Sarta kajadian, nalika Ahab ningali Elia, Ahab ngandika ka anjeunna, “Naha anjeun ieu anu nyusahkeun Israil?” Anjeunna ngawaler, “Kami henteu nyusahkeun Israil; tapi anjeun, jeung kulawarga bapa anjeun, ku sabab maranéh geus ninggalkeun parentah-parentah PANGERAN, sarta anjeun geus nuturkeun Baal-Baal.” 1 Kings 18:17, 18.

Konstitusi netepkeun yén dua tanduk Républikanisme jeung Protestanisme bakal salawasna misah ti silih. Tapi Wahyu nétélakeun yén nalika Amérika Sarikat ahirna nyarita saperti naga, éta bakal kajadian nalika garéja-garéja nu murtad di Amérika Sarikat nyekel kakawasaan sarta ngahiji jeung pamaréntahan nu murtad.

“Tapi naon ari ‘gambar pikeun sato galak’ téh? jeung kumaha éta bakal diwangun? Gambar éta dijieun ku sato galak nu boga dua tanduk, sarta éta téh gambar pikeun sato galak. Éta ogé disebut gambar sato galak. Ku kituna, sangkan terang kumaha rupa éta gambar jeung kumaha éta bakal diwangun, urang kudu nalungtik ciri-ciri sato galak éta sorangan—kapausan.

“Waktu gereja mula-mula jadi ruksak ku sabab nyimpang tina kesederhanaan Injil sarta narima upacara jeung adat kabiasaan kahir, manéhna leungit Roh jeung kakawasaan Allah; sarta pikeun ngawasaan nurani rahayat, manéhna néangan pangrojong ti kakawasaan sipil. Hasilna nya éta kapausan, hiji gereja anu ngadalikeun kakawasaan nagara sarta ngagunakeun éta pikeun ngamajukeun tujuanana sorangan, utamana pikeun ngahukum ‘bid’ah.’ Supaya Amérika Sarikat bisa ngawangun hiji gambar ka sato galak éta, kakawasaan agama kudu nepi ka ngadalikeun pamaréntahan sipil ku kituna kawenangan nagara ogé bakal dipaké ku gereja pikeun ngahontal tujuanana sorangan.” The Great Controversy, 443.

Élias di Gunung Karmel ngalambangkeun pagawean kaum Millerit, sarta kaum Millerit ditetepkeun minangka nabi anu sajati, sabalikna ti maranéhna anu nembé kaluar tina pangaruh Katolikisme, tapi ku panolakan maranéhna kana cahaya malaikat kahiji milih pikeun mulang deui ka Roma. Ku kituna, amanat malaikat kadua dina cinyusu taun 1844 ngawengku netepkeun

denominasi-denominasi Protestan minangka putri-putri Babul, sarta kaum Millerit minangka tanduk Protestan anu sajati.

Nalika Allah ngaluarkeun Isra'il baheula tina perbudakan Mesir sarta ngaliwatan cai Laut Beureum, Mantenna ngamimitian hiji prosés pangudagan anu lumangsung laun-laun, anu dimimitian ku pangudagan manna sawarga.

“Ka urang ayeuna keur nyorot cahaya nu kakumpul ti jaman-jaman baheula. Catetan ngeunaan poho-na Isra'él geus dipiara pikeun pencerahan urang. Dina jaman ieu Allah geus ngagerakkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun ka Anjeunna sorangan hiji umat tina unggal bangsa, kulawarga, jeung basa. Dina gerakan Advent Anjeunna geus damel pikeun warisan-Na, sakumaha Anjeunna damel pikeun urang Isra'él dina mingpin maranéhna kaluar ti Mesir. Dina kuciwa anu gedé taun 1844, iman umat-Na diuji sakumaha umat Ibrani diuji di Laut Beureum.” Testimonies, jilid 8, 115, 116.

Kacewa tanggal 22 Oktober 1844 nyababkeun timbulna pamahaman ngeunaan tempat suci sawarga, anu tuluy nampilkeun ujian Sabat, sakumaha ujian ngeunaan manna jadi anu kahiji dina runtuhan sapuluh ujian pikeun Isra'il baheula.

“Pangeran masihan ka abdi ieu paningal di handap dina taun 1847, nalika sadérék-sadérék sapercaya keur karumpul dina poé Sabat, di Topsham, Maine.

“Urang ngarasa aya sumanget doa anu luar biasa. Jeung waktu urang neneda, Roh Suci turun ka kami. Urang kacida bungahna. Teu lila ti harita, kuring leungit tina perkara-perkara kadunyaan sarta kabungkus ku hiji titingalian ngeunaan kamulyaan Allah. Kuring nempo hiji malaikat ngalayang gancang ka kuring. Mantenna gancang mawa kuring ti bumi ka Kota Suci. Di kota éta kuring ningali hiji Bait Allah, tuluy kuring asup ka jerona. Kuring ngalangkungan hiji panto saméméh nepi ka tabir kahiji. Tabir ieu diangkat, sarta kuring asup ka tempat suci. Di dieu kuring ningali altar dupa, kandélabrum anu boga tujuh lampu, jeung méja tempat roti pintonan. Sanggeus ningali kamulyaan tempat suci éta, Isa ngangkat tabir kadua, sarta kuring asup ka tempat anu Mahasuci.”

“Di Nu Pangsuci-pangsucina abdi ningali hiji peti perjangjian; dina luhureun jeung sisi-sisina aya emas anu pangmurnina. Dina unggal tungtung peti eta aya hiji kerub anu endah, jangjangna ngalegaan nutupan eta. Beungeutna silih nyanghareupan, sarta panon maranehna neutep ka handap. Di antara para malaikat eta aya padupaan emas. Di luhur peti, di tempat para malaikat teh nangtung, aya kamulyaan anu kacida caangna, anu katingalina siga tahta tempat Allah linggih. Isa nangtung gigireun peti eta, sarta waktu doa-doa para wali naek ka Anjeunna, menyan dina padupaan teh ngaluarkeun haseup, sarta Anjeunna ngawanohkeun doa-doa maranehna jeung haseup menyan eta ka Rama-Na. Dina peti eta aya kendi emas anu eusina manna, iteuk Harun anu bertunas, jeung loh-loh batu anu bisa ditutup ngahiji kawas hiji kitab. Isa muka eta, sarta abdi ningali Sapuluh Parentah ditulis dina eta ku ramo Allah. Dina hiji loh aya opat, sarta dina nu sejen aya genep. Opat parentah dina loh kahiji caangna leuwih ngagenclang ti genep nu sejen. Tapi parentah kaopat, nya eta parentah Sabat, ngagenclang ngaleuwihan sakabéhna; sabab Sabat dipisahkeun pikeun dijaga dina ngahormat kana ngaran Allah anu suci. Sabat anu suci katingali mulya—aya cahaya kamulyaan ngurilingan

sakurilingna. Abdi ningali yén parentah Sabat henteu dipaku kana salib. Lamun enya kitu, salapan parentah nu sejen oge dipaku; sarta urang boga kabebasan pikeun ngalanggar sakabéhna, kitu deui pikeun ngalanggar anu kaopat. Abdi ningali yén Allah henteu ngarobah Sabat, sabab Anjeunna moal kungsi robah. Tapi paus geus ngarobahna ti poe katujuh jadi poe kahiji dina saminggu; sabab manéhna bakal ngarobah waktu jeung hukum.” Early Writings, 32.

Nalika urang Protestan kaluar tina Jaman Poék dina taun 1798 sarta kitab Daniel dibuka segelna, karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, nya éta sato galak ti bumi anu miboga dua tanduk dina Wahyu tilu welas, ngamimitian lalampahanana ngaliwatan sajarah kenabian. Protestantisme diadegkeun dina dokumén suci anu disebut Alkitab Suci, sarta Républikanisme diadegkeun dina dokumén suci anu disebut Konstitusi. Allah parantos mawa garéja-Na di padang gurun kaluar tina Jaman Poék, tapi sakumaha kajadian ka Israil baheula dina mangsa pangbudakan Mesir, parentah Sabat geus kasilih poho. Sakumaha Israil meuntas Laut Beureum dina lalampahanana nuju kana dipasrahkeunana hukum di Sinai, Israil modéren meuntas Samudra Atlantik dina lalampahanana nuju ka 22 Oktober 1844, tempat hukum éta bakal diungkabkeun deui. Gusti sakali deui keur ngadegkeun hiji umat anu bakal jadi panyimpen hukum-Na, panyimpen wahyu-wahyu kenabian-Na, sarta anu bakal nyangking jubah warisan Protestantisme. Ka Israil baheula dipasrahkeun dua loh tina Sapuluh Parentah minangka lambang pagawean maranéhna pikeun jadi panyimpen hukum-Na, sarta ka Israil modéren dipasrahkeun dua loh Habakuk minangka lambang pagawean maranéhna minangka panyimpen Firman kenabian-Na.

Israél modérn kudu mawa duanana dua pasang loh batu nalika maranéhna nyangking amanat malaikat katilu ka dunya, nyaéta amanat anu diumumkeun ku jalma-jalma anu nyangking jubah Protestantisme. Protestantisme anu medal ti Jaman Poék harita can sampurna, sakumaha Israél baheula ogé can sampurna nalika maranéhna nyebrang Laut Beureum. Protestantisme geus ngaku kana semboyan Alkitab wungkul jeung Alkitab wungkul, tapi miboga pamahaman anu can lengkep ngeunaan Firman Allah lantaran mangabad-abad ngadahar ajaran-ajaran kahir ti Katolik Roma (hal-hal anu dipasrahkeun ka brahala). Allah netepkeun yén saurang Protestan sajati kudu ngawakilan sakabéh Firman Allah sakumaha dilambangkeun ku “hukum jeung nabi-nabi,” dua pasang loh batu anu ngagambarkeun boh pagawean umat Allah boh tabiat Allah. Pagawean malaikat kahiji nyaéta ngahasilkeun hiji bangsa Protestan anu sajati, anu bakal jadi nu dipaparin titipan hukum-Na jeung Firman nubuat-Na.

“Allah parantos nyaur garéja-Na dina mangsa ieu, sakumaha Anjeunna nyaur Israél baheula, sangkan nangtung jadi caang di bumi. Ku kampak pangbelah bebeneran anu kawasa, nyaéta amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, Anjeunna parantos misahkeun maranéhna tina garéja-garéja jeung tina dunya pikeun mawa maranéhna kana kadeketan anu suci ka Anjeunna sorangan. Anjeunna parantos ngajadikeun maranéhna salaku panyimpen hukum-Na sarta parantos masrahkeun ka maranéhna bebeneran-bebeneran agung ngeunaan nubuat pikeun jaman ieu. Sapertos sabda-sabda suci anu dipercayakeun ka Israél baheula, ieu téh amanat suci anu kudu ditepikeun ka dunya. Tilu malaikat dina Wahyu 14 ngawakilan umat anu narima caang tina amanat-amanat Allah sarta maju minangka utusan-utusan-Na pikeun ngagentraan panggeuing ka sakuliah bumi.” Testimonies, jilid 5, 455.

Panggeuing anu kudu diproklamasikeun ku jalma-jalma anu geus diidentifikasi minangka panyimpen dua pasang dua loh téh nyaéta ngalawan narima tanda Katolik. Protes éta ngalawan hubungan anu haram antara Ahab jeung Jezebel, sarta éta diwakilan ku Élia di Gunung Karmel. Pangbagéa dua loh batu di Gunung Sinai ngalambangkeun pangbagéa dua loh lawon milik Habakuk dina sajarah taun 1842 nepi ka 1849. Dua loh Habakuk téh mangrupikeun lambang hubungan perjangjian antara Allah jeung umat Protestan-Na. Nolak loh-loh éta sarua waé jeung Israél baheula nolak hukum Allah.

Kaum Millerit asup ka Rohang Pangsuci Pisan sarta nampi cahaya ngeunaan poe Sabat, tapi prosés pangujianna can réngsé. Dina waktu nu sarua, tanduk Republikanisme keur nuluykeun lalampahanana ngaliwatan sajarah anu sarua pisan. Jeung duanana tanduk éta bakal ngahontal hiji tonggak penting dina lalampahan maranéhna babarengan dina taun 1863.

Pesen Élia Miller ngahasilkeun hiji prosés panyucian anu lumangsung sacara bertahap kalayan tujuan anu dimaksudkeun pikeun ngadegkeun tanduk Protestan, sarta dina sajarah anu sarua tanduk Républikan ogé kalibet dina hiji prosés kamajuan pulitik anu lumangsung sacara bertahap. Duanana tanduk aya dina sato galak bumi anu sarua, ku sabab éta duanana kudu maju sajajar dina kasaluyuan sapanjang sakabéh sajarah sato galak bumi éta.

Ciri nubuatan anu kahiji tina tanduk Républik dina sato galak bumi nyaéta kalakuan nyarita sangkan Konstitusi jadi berlaku dina taun 1789. Dina taun 1798, (mangsa ahir nalika kitab Daniel dibuka segelna), sato galak bumi éta bakal nyarita pikeun kahiji kalina minangka karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab. Taun 1798 mangrupikeun awalna Amérika Sarikat minangka karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab, sarta panyarita anu lumangsung dina awal sajarah sato galak bumi dina taun 1798 bakal janten tipé tina waktu panungtungan karajaan kagenep bakal nyarita, jeung waktu éta digambarkeun minangka sora naga. Lamun urang mertimbangkeun undang-undang anu disahkeun ku tanduk Républik di Amérika Sarikat dina taun 1798, urang kedah ngaharepkeun ningali hiji tipifikasi tina undang-undang anu bakal disahkeun patalina jeung hukum Minggu nalika Amérika Sarikat nyarita minangka naga. Nalika urang nalungtik opat undang-undang di handap ieu, tanyakeun ka diri sorangan naha opat undang-undang anu disahkeun dina taun 1798 miboga ciri nubuatan Alpha jeung Omega?

Dina taun 1798, Amérika Sarikat netepkeun sababaraha undang-undang penting anu katelah Alien and Sedition Acts. Ieu undang-undang mangrupa runtuyan opat undang-undang anu disahkeun ku Kongrés nu dikawasa ku golongan Federalis sarta ditandatangani jadi hukum ku Présidén John Adams, présidén kadua Amérika Sarikat jeung urut wakil présidén George Washington.

Undang-Undang Naturalisasi: Ieu undang-undang ngalegaan sarat masa cicing pikeun para imigran supaya bisa jadi warga nagara Amérika Sarikat ti 5 taun jadi 14 taun. Ieu utamana dimaksudkeun pikeun ngawatesan pangaruh para imigran anu kakara datang, anu mindeng satuju jeung pihak oposisi, nyaéta Demokrat-Republikan.

Undang-Undang Babaturan Asing: Ieu undang-undang méré kawenangan ka présidén pikeun ngusir jalma-jalma nu lain warga nagara anu dianggap minangka ancaman kana kaamanan Amérika Sarikat dina mangsa karapihan. Ieu ngidinan présidén pikeun nahan jeung ngusir saha

waé nu lain warga nagara anu ku manéhna dianggap ngabahayakeun.

Undang-Undang Musuh Asing: Ieu undang-undang nyadiakeun keur panangkepan, pangwatesan, jeung déportasi warga nagara ti nagara-nagara anu keur perang ngalawan Amérika Sarikat. Ieu undang-undang ditetepkeun minangka léngkah pancegahan dina suasana tegang dina ahir taun 1790-an.

Undang-Undang Hasutan: Ieu téh nu pangkontrovérsialna tina Alien and Sedition Acts. Ieu ngajadikeun minangka kajahatan pidana pikeun nerbitkeun tulisan anu “palsu, ngahinakeun, jeung jahat” ngalawan pamaréntah atawa pajabat-pajabatna, kalayan maksud pikeun nyemarkeun ngaran maranéhna atawa ngajadikeun maranéhna kakeunaan cacad nami. Para pangkritik ningali ieu minangka serangan langsung kana kabébasan nyarita jeung pers.

Undang-Undang Alien jeung Sedition kacida nimbulkeun pasalia pamadegan, sarta ngabalukarkeun panolakan anu gedé ti pihak Demokratik-Republikan, anu yakin yén undang-undang ieu ngalanggar hak-hak konstitusional anu asasi sarta nargétkeun partéy pulitik maranéhna. Maranéhna ngabantah yén undang-undang éta mangrupa palanggaran kana Amandemen Kahiji, anu ngajaga kabébasan nyarita jeung kabébasan pers. Tungtungna, undang-undang ieu maénkeun peran dina pamilihan taun 1800, nalika Thomas Jefferson jeung Demokratik-Republikan meunang kalungguhan présidén sarta ngawasa Kongrés, anu nyababkeun dicabutna Undang-Undang Sedition.

Partéy Démokratik-Republikan yakin yén hukum-hukum ieu ngalanggar hak-hak dasar anu dijaga ku Konstitusi, sarta maranéhna ogé yakin yén hukum-hukum éta ditujukeun ka partéy pulitik lawan. Teu jadi soal yén hukum-hukum ieu geus dicabut atawa tuluy béak mangsa lakuna, sabab Alfa jeung Omega ngagambarkeun tungtung ku awal. Dina sajarah nalika hukum-hukum ieu ditetepkeun atawa “nyarita” jadi hukum, partéy Fédéralis ditentang ku hiji partéy anu disebut Démokrat-Republikan. Kamekaran partéy Démokrat-Republikan ahirna ngahasilkeun Partéy Républikan. Hiji partéy pulitik anu utamana ngahiji dumasar kana posisi anti-perbudakan.

Para ahli sajarah netepkeun taun 1863 minangka titik puseur pisan tina perang sipil, hiji perang anu dumasar kana perkara perbudakan. Taun 1863 ogé mangrupikeun waymark pikeun para pangemban standar anyar tina tanduk Protestan, anu satuluyna nampik nubuat waktu anu kahiji anu dipasihkeun ka Miller ku para malaikat (nubuat ngeunaan “tujuh kali” tina Imamat dua puluh genep). Naha ieu ngan saukur kabeneran wungkul yén nubuat tujuh kali téh kabeneran dumasar kana hukum-hukum perbudakan anu dipedar dina pasal saméméhna tina Imamat? “Kutuk” anu ditandaan ku “tujuh kali” téh nya éta jangji yén lamun hukum-hukum perjangjian dina pasal dua puluh lima henteu diturut, Israil bakal mungkas sajarahna ku balik deui kana perbudakan anu ti dinya maranéhna geus dibébaskeun nalika ngamimitian lalampahanana di Laut Beureum.

Ti taun 1798 nepi ka 1863, partéy pulitik anu mangrupa partéy Democratic–Republican ngaliwatan runtuyan purifikasi atawa goncangan. Ti taun 1798 saterusna, sarta hususna ti 11 Agustus 1840 saterusna nepi ka 1863, gerakan Millerite ngaliwatan runtuyan purifikasi jeung goncangan.

Partéy Demokratik-Republikan, anu mangrupa salah sahiji partéy pulitik mimiti di Amérika Serikat, henteu langsung robah jadi Partéy Republik modéren saperti ayana kiwari. Sabalikna, partéy éta ngalaman runtuyan parobahan jeung pamisahan sapanjang mangsa, anu ahirna nyababkeun kabentukna sababaraha partéy pulitik anu béda saméméh mucunghulna Partéy Republik.

Partéy Démokratik-Républikan, anu remen dipatalikeun jeung Thomas Jefferson sarta James Madison, diadegkeun dina ahir abad ka-18 minangka tanggepan kana Partéy Fédéralis. Kaum Démokratik-Républikan ngadukung panapsiran anu ketat kana Konstitusi, hak-hak nagara bagian, sarta kapentingan agraris.

Sanajan kitu, nepi ka taun 1820-an, Partéy Demokratik-Republikan mimiti rengat sapanjang garis régional jeung idéologis. Pamisahan utama lumangsung dina mangsa Era of Good Feelings (1817–1825), nalika kurangna oposisi anu kuat kana kapersidenan James Monroe. Mangsa katengtreman pulitik ieu nyumbang kana surudna Partéy Demokratik-Republikan. Antukna, partéy éta mekar jadi sababaraha faksi sarta robah jadi golongan pulitik di handap ieu:

Partai Démokratik: Para pangiring Andrew Jackson, anu jadi présidén katujuh dina taun 1829, ngadegkeun Partai Démokratik. Kaum Démokrat Jacksonian ngadukung hiji cabang éksékutif anu kuat, ékspansi ka kulon, sarta hak pilih anu leuwih lega pikeun lalaki bodas.

Partéy Républik Nasional: Partéy ieu mucunghul minangka réspon kana kapresidénan Andrew Jackson sarta saterusna ngahiji jeung faksi-faksi séjén anu anti-Jackson nepi ka jadi Partéy Whig. Républik Nasional umumna leuwih ngadukung pamaréntah fédéral anu kuat jeung pamekaran ékonomi.

Partéi Anti-Masonik: Ieu téh partéi pulitik nu umurna pondok, anu mucunghul dina taun 1820-an, utamana minangka réaksi kana kahariwang ngeunaan pangaruh pasamuhan Masonik anu rahasia. Ieu partéi ngasupkeun sabagian urut anggota Demokratik-Republikan.

Partéy Whig: Diwangun dina taun 1830-an, golongan Whig ngawengku urut kaum Républikan Nasional, Anti-Mason, jeung rupa-rupa kelompok oposisi séjén. Maranéhna dicirian ku panolakanana kana kawijakan Jacksonian, pangrojong kana pamaréntah fédéral anu kuat, sarta dorongan kana pamekaran industri jeung ékonomi.

Partai Republik modern diadegkeun dina taun 1850-an minangka réspon langsung kana ngaronjatna katégangan antardaérah ngeunaan perbudakan. Partéy ieu narik urut anggota Whig, Demokrat anti-perbudakan, Free Soilers, jeung pihak séjén anu nentang ngalegaanana perbudakan ka wewengkon-wewengkon anyar. Calon présidén Republik anu kahiji, John C. Fremont, nyalon dina pamilihan taun 1856, sedengkeun calon munggaran partéy anu hasil, Abraham Lincoln, kapilih dina taun 1860. Ku kituna, Partai Republik mucunghul sacara misah tina tradisi Democratic-Republican sarta miboga lintasan anu has dina sajarah pulitik Amérika.

Dina taun 1860, partéy Républik milih présidén kahijina. Ieu dumasar kana hiji koalisi partéy-partéy pulitik anu nentang kana perbudakan. Dina taun 1863, Proklamasi Emansipasi “nyarita,” ngaleungitkeun perbudakan tina ayana. Dina taun 1863 tanduk Républik, anu harita

diwakilan ku partéy Républik, “nyarita” ngaleungitkeun perbudakan tina ayana, sedengkeun tanduk Protestan eureun jadi hiji gerakan sarta jadi garéja Advent Poé Katujuh. Gerakan kaum Millerit sacara sah jeung resmi réngsé dina Méi 1863, sarta dina taun éta sumpah Musa, nubuat ngeunaan perbudakan, ditampik. Anu boga ceuli, sing ngadéngé.

Dina ieu meureun aya mangpaatna lamun dipidangkeun hiji gambaran ringkes ngeunaan “sumpah Musa” sakumaha dingaranan ku nabi Daniel.

Sumuhun, sakumna Israil parantos ngalanggar hukum Gusti, malah ku nyimpang, nepi ka maranéhna henteu nurut kana sora Gusti; ku sabab éta kutuk parantos dituang ka urang, kitu deui sumpah anu kaserat dina hukum Musa, abdi Allah, lantaran urang parantos dosa ka Anjeunna. Daniel 9:11.

William Miller, anu dipingpin ku Jibril jeung malaikat-malaikat séjén nalika anjeunna nalungtik Firman Allah, mimitina ditungtun ka “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Kasaksian Miller nyebutkeun yén dina pangajaranana kana Kitab Suci, anjeunna ngamimitian ti kitab Kajadian, ku kituna écés anjeunna geus nepi ka Imamat jauh saméméh anjeunna ngahontal dua rébu tilu ratus taun dina Daniel pasal dalapan ayat opat belas. Anjeunna ngagunakeun ngan saukur Alkitab jeung konkordansi Cruden.

Konkordansi Cruden henteu ngamuat rujukan kana kecap-kecap Ibrani atawa Yunani anu saterusna ditarjamahkeun kana basa Inggris dina Alkitab King James. Miller nganggap “konteks” tina petikan anu keur ditalungtikna minangka pituduh pikeun ngartos hiji kecap atawa petikan Kitab Suci. Nalika nepi kana pamahamanana ngeunaan “tujuh kali,” kacida basajana pikeun ningali yén konteks pikeun “tujuh kali” dina pasal dua puluh genep Imamat nyaéta pasal dua puluh lima.

Bab dua puluh lima ngajelaskeun pangeureunan taneuh, Yobel, jeung aturan-aturan ngeunaan perbudakan. Aturan-aturan dina bab dua puluh lima téh mangrupa bagian tina “hukum Musa, abdi Allah” anu ngahasilkeun berkah lamun diturut, jeung “kutuk” lamun dilanggar. Dina bab dua puluh genep, kutuk “tujuh kali” disaruakeun jeung dua rébu lima ratus dua puluh taun sarta ditepikeun dina kontéks anu écés ngeunaan aturan-aturan pangeureunan taneuh jeung prinsip-prinsip perbudakan. Dina bab dua puluh genep, hukuman éta disebut “pasualan perjangjian Kami.”

Mangka Kami ogé baris lumampah sabalikna ka maranéh, sarta ngahukum maranéh deui tujuh kali lipet ku lantaran dosa-dosa maranéh. Jeung Kami baris ngadatangkeun pedang ka maranéh, anu bakal males pasulayan kana perjangjian Kami; jeung lamun maranéh geus karumpul di jero kota-kota maranéh, Kami bakal ngutus pageblug ka antara maranéh; sarta maranéh bakal dipasrahkeun kana panangan musuh. Leviticus 26:24, 25.

Dina kontéksna, “pasini” anu ku Allah dipikawalahan ku “pasulayan” téh nyaéta pasini anu geus disebatkeun saméméhna dina bab dua puluh lima. Hukuman anu tujuh kali éta disebut “pasulayan tina” “pasini”-Na Allah, sarta “kutuk” anu napel kana éta nyaéta yén Israél bakal “diserahkeun kana leungeun” musuh-musuh maranéhna, sarta sanggeus aya di tanah musuh, (saperti Daniel) Israél bakal jadi budak-budak musuh-musuh maranéhna.

Nalika Musa nyatet Imamat dua puluh genep, Israil baheula kakara dibébaskeun tina pangbudakan Mesir, jeung prinsip-prinsip pangbudakan anu dilambangkeun dina pasal dua puluh lima bakal mawa boh berkah boh kutuk. Israil baheula henteu kungsi ngalaksanakeun aturan-aturan Yobel, sarta tungtungna boh karajaan kalér boh karajaan kidul dipaburencaykeun salila “tujuh kali” minangka kacumponan tina naon anu ku Daniel disebut “kutuk Musa.”

Hubungan perjangjian antara Allah jeung Israél, anu geus dimimitian ku perbudakan maranéhna di Mesir, réngsé ku perbudakan maranéhna ka Asyur jeung Babul. “Tujuh kali” ngalawan karajaan kalér réngsé dina taun 1798, jeung “tujuh kali” ngalawan karajaan kidul réngsé dina taun 1844. Titik awal pikeun dua période tujuh kali éta ditandaan dina Yesaya pasal tujuh ku hiji nubuat genep puluh lima taun anu diproklamasikeun ku Yesaya ka Raja Ahas ti Yuda dina taun 742 SM.

Sabab kapala Siria nyaéta Damsik, sarta kapala Damsik nyaéta Résin; jeung dina jero genep puluh lima taun Éfraim bakal diremuk nepi ka henteu deui jadi hiji bangsa. Jeung kapala Éfraim nyaéta Samaria, sarta kapala Samaria nyaéta putra Rémalia. Lamun maranéh moal percaya, tangtu maranéh moal diteguhkeun. Yesaya 7:8, 9.

Yesaya geus nandakeun yén “dina jero” genep puluh lima taun ti mangsa nalika nubuatan éta ditepikeun dina 742 SM, karajaan kalér bakal diruksak. Salapan welas taun ti harita, dina 723 SM, karajaan kalér Israél dibawa kana pangawulaan ku raja Asyur, jeung opat puluh genep taun ti harita deui raja Babul mawa karajaan kidul Yuda kana pangawulaan dina 677 SM. Nubuatan genep puluh lima taun éta ngahasilkeun genep patokan sajarah. Nu kahiji nyaéta 742 SM nalika ramalan éta ditepikeun. Salapan welas taun ti harita, dina 723 SM, karajaan kalér dibawa kana pangawulaan ku bangsa Asyur. Opat puluh genep taun ti harita, dina 677 SM, karajaan kidul dibawa kana pangawulaan ku urang Babul. Saterusna, dua rébu lima ratus dua puluh taun anu kahiji, anu dimimitian dina 723 SM, réngsé dina 1798. Tuluy dina 1844, dua rébu lima ratus dua puluh taun anu dimimitian dina 677 SM parantos mungkas. Ti 1844, éta ramalan neras salapan welas taun nepi ka 1863 pikeun ngalengkepan sakabéh struktur kenabian, sabab nalika Alfa jeung Oméga nandaan salapan welas taun pikeun ngamimitian struktur kenabian éta, kudu aya salapan welas taun ogé pikeun ngahontal tungtungna.

Israél baheula dibébaskeun tina perbudakan di Mesir, sarta ku lantaran henteu taat boh karajaan kalér boh karajaan kidul dipulangkeun deui kana perbudakan. Nubuat-nubuat ngalangkungan ti sajarah kenabian Israél literal baheula ka Israél rohani modéren, sarta ku kitu téma sakumna titinggal-titinggal kenabian téh nyaéta perbudakan.

Nubuat dina Yesaya tujuh ditepikeun ku Yesaya ka raja jahat Ahaz dina taun 742 SM, nalika hiji perang sipil anu bakal geura lumangsung antara kalér jeung kidul keur diidentifikasi. Karajaan kidulna Ahaz téh nyaéta tanah mulya sacara harfiah ti Israél baheula. Dina taun 1798, tanah mulya rohani dina nubuat Alkitab mimiti maréntah minangka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab. Nalika tujuh mangsa ngalawan tanah mulya sacara harfiah réngsé dina taun 1844, aya, sakumaha dina sajarah raja Ahaz, hiji perang sipil anu bakal geura lumangsung. Nepi ka taun 1844, kaayaan rurusuhan partéy-partéy pulitik anu peupus tuluy ngawangun pasékan geus ampir sapinuhna netep jadi dua golongan kayakinan pulitik. Dina perkara perbudakan, pihak Demokrat ngarojong

perbudakan, sedengkeun pihak Républikan nolak perbudakan. Ti taun 1798 nepi ka awal perang sipil dina taun 1860, prosés mekarna dua golongan partéy pulitik geus netep.

Ahaz ngagambarkeun tanah kamulyaan sacara harfiah sahingga ku kituna ngajadikeun lambang tanah kamulyaan rohani. Sajarah Ahaz ngalambangkeun sajarah nubuat nalika éta nubuat diumumkeun dina taun 742 SM, ku kituna ngalambangkeun sajarah nalika éta nubuat réngsé. Dina sajarah mimiti, karajaan kalér anu diwangun ku sapuluh kaom geus misah ti dua kaom séjénna minangka protes ngalawan pamaréntahan anu ditetepkeun ku Allah dina dua kaom beulah kidul. Sapuluh kaom kalér éta geus ngawangun hiji pakumpulan jeung Siria, anu ngalambangkeun pakumpulan antara konfederasi kidul jeung hiji kakawasaan anu sacara simbolis diwakilan ku Siria.

Ieu ringkesan pondok ieu netelakeun yén tujuh waktu dina Imamat dua puluh genep téh mangrupa jangji pasatujuan anu netepkeun boh berkah pikeun kataatan boh “kutuk” pangawulaan alatan durhaka. Karajaan kalér jeung karajaan kidul mimiti babarengan minangka hiji bangsa anu dibébaskeun tina pangawulaan, ngan pikeun tuluy dipasrahkeun deui kana pangawulaan dina ahirna masing-masing.

Genep puluh lima taun dina ahir eta ramalan-ramalan ngeunaan perbudakan réngsé kalawan Israil rohani aya di tanah mulya rohani, pas pisan di puseur pangpaéhna hiji perang sipil antara kalér ngalawan kidul. Pihak-pihak anu silih lawan dina perang sipil éta nya éta hiji karajaan anu ngawangun hiji konfederasi sarta misahkeun diri tina pamaréntahan anu ditetepkeun ku Allah, anu ayana di karajaan lawanna.

Ti taun 1798 teras nepi ka perang sipil, tanduk Republikanisme diprosés ngaliwatan hiji prosés anu ngahasilkeun dua golongan lawan pulitik anu ngagambarkeun dua sisi tina pasualan perbudakan. Lawan-lawanna anu ngadukung perbudakan, anu narékahan pikeun neraskeun prak-prakan perbudakan, éléh dina éta pertarungan.

Ti taun 1798 nepi ka perang sipil, tanduk Protestantisme diasupkeun kana hiji prosés anu ngahasilkeun dua golongan lawan agama anu ngawakilan dua sisi tina pasualan perbudakan. Lawan-lawan anu ngadukung perbudakan, anu narékahan pikeun neraskeun pamahaman aslina ngeunaan nubuat perbudakan, éléh dina éta peperangan.

Dina taun 1863 tanduk Republicanisme hasil nolak prak-prakan perbudakan.

Dina taun 1863, tanduk Protestanisme hasil nolak nubuat ngeunaan perbudakan.

Kalawan ngalampahkeun kitu, maranéhna nampik karya Miller, nyaéta Élia keur jamanna. Kalayan ngalampahkeun kitu ogé maranéhna nampik “sumpah Musa,” batu pondasi keur jamanna. Musa jeung Élia tuluy ditampik, ngan ukur pikeun balik deui dina 11 Séptémber 2001.

Alpa jeung Oméga, Ahli Basa anu ajaib, nyatetkeun tandatangan ilahi-Na sapanjang nubuatan waktu tina “sumpah Musa” anu ku Anjeunna sorangan diproklamasikeun minangka Palmoni, Nu Ajaib Nu Ngarincik Bilangan. Lamun maranéh moal percaya, tangtu maranéh moal diteguhkeun.